

Klinika za unutarnje bolesti: Naša iskustva

Centar za dijalizu Klinike za unutarnje bolesti

Te subote, 21.03.2020., oko 16.30 sati, stiže poziv da se zbog izvanrednih okolnosti hitno javim na dijalizu jer je potrebno reorganizirati službu.

No jedna nesreća ne dolazi nikad sama: u nedjelju u 06:24 događa se snažan potres. Kolegice koje su bile u noćnoj smjeni šaljem kući, dok ja ostajem s kolegicom koja se ranije vratila s godišnjeg odmora. Žurno pomažemo u evakuaciji bolesnika iz cijele Klinike, stari dio zgrade pretrpio je znatna oštećenja. Vani je hladno, svi brinemo za sve bolesnike, iako govore da će se podrhtavanje nastaviti, medicinske sestre odlaze u zgradu, iznose deke i nužnu terapiju ne misleći na vlastitu sigurnost. U tom trenutku i totalnom metežu primjećujem liječnike, glavne sestre, medicinske sestre i ostale djelatnike bolnice koji su u civilu: došli su od kuće pomoći u ovoj nesreći. Evakuiramo bolesnike, trčim u intenzivnu jedinicu gdje je u tijeku kontinuirana hemodijaliza, zbrinjavam bolesnika na peritonejskoj dijalizi istovremeno.

U kasnim noćnim satima saznajemo da ipak dobivamo malu pomoć. Ujutro stižu četiri 4 medicinske sestre i jedan liječnik s hemodijalize iz KB Dubrava. To nije dovoljno osoblja za puni pogon Centra za dijalizu, ali tu glavna sestra naše Klinike koja je od samog početka ove krize neprestano prisutna fizički i telefonom i pomaže mi u rješavanju ove situacije. Cijelu noć pripremam potrebne podatke za liječnike koji od kuće kontaktiraju s epidemiolozima i ostalima nadležnim za ovu groznu situaciju. Smišljam kako napraviti najbolji protokol sprečavanja širenja virusa za bolesnike koji ujutro stižu, kako uopće organizirati posao sa zaposlenicima koji nisu iz našeg Centra, hoće li uopće stići? A stanica za vodu?! Ne smijem zaboraviti i nju provjeriti, zbog potresa: moramo kontaktirati servisere. Bit će sve u redu, sve smo pripremile, gledam svoju kolegicu koja je tu već 24 sata i dalje žustro radi i ne pomišlja otići.

Ponedjeljak jutro, 06:45, stiže pomoć iz KB Dubrava, kratko upoznavanje, uniforme i zaštitna oprema i već su u salama i uključuju bolesnike, liječnik nakon kratkog razgovora kreće u borbu s novonastalom situacijom. Za sad je dobro, ali nije dovoljno, glavna sestra nam šalje kolegice koje su nekad davno radile na hemodijalizi. Brzo se upoznaju s novonastalom situacijom, uzimaju zaštitnu odjeću i već se uključuju u posao. Još nekoliko desetaka poziva vezano za organizaciju, isključenje bolesnika, priprema za drugu smjenu, treba organizirati naredne službe... Konačno odlazim kući, ali ne brinem. Moje kolegice nastavljaju posao u punom opsegu, a ja se vraćam već sljedeći dan. Dijaliza se radi besprijekorno, žustar ritam i nasmijane oči svih koji su tu: lica im ne vidim, ali su vedri. Vlada zajedništvo, svatko gleda da napravi svoj posao najbolje što može, daju svoj maksimum, smiju se, šale, čak čujem jednu od njih da pjevuši.

Glavna sestra klinike nas svaki dan obilazi, pomaže koliko god može. Organizira skupno testiranje bolesnika, rješava nabavu i još mnoga druga pitanja. Kolegice i liječnici iz KB Dubrava su se u potpunosti uklopili, znaju sve bolesnike (njih 74), čak i što jedu za obroke. Ni poplava u akutnoj sali koja se dogodila u drugom tjednu nije pokvarila izvanrednu atmosferu.

Nakon 2 tjedna opraštamo se od ekipe iz KB Dubrava kojima smo beskrajno zahvalni za veliku pomoć, ali i bogatiji za jedinstveno, prekrasno i nezaboravno iskustvo velikog zajedništva, sloge, razumijevanja, vedrog duha i solidarnosti u kriznoj situaciji.

VELIKO HVALA Verici, Veroniki, Orneli, Sanji, Ivanu, Patriciji, Zvezdani, Sandri, Magdaleni, Ani, Martini, Saneli i Stjepanu!

Isto tako veliko HVALA svim onima bez kojih ne možemo, Brankici, Ani, Nataliji, Ruži, Ljiljani i Kruni, kao i našim Vesni, Marini, Snježani i Miladi koje su podnijele najveći teret!

Također veliko HVALA svima koji su nesebično pomagali i pružali podršku od kuće.

Gordana Novaković mag. med. techn.